

క్రిమినలు కేసులగురించి

‘అనూయ’

(మ గ ని చె వి లో)

ఏమండోయి! అనుకున్నంతవేసి అయిందటే! ఏమిపనా? అప్పగించేవేరుట! ఏమిటప్పగించినమా? కన్నన్నాయివేసి ఖైదుకి వచ్చుగించేసేరట మీరు!

‘అవును. ముందమేస్తేటు పోలీసువారికి భయపడి ఆలాగు చేసేమగాని అపీలులో అరచిమిదంలో తిరిగి పోతుంది.’

ఆమామూలు ఊరకత్తెరక్రియమాటలు పట్టెటూరి పొట్టిలైనా నమ్మరుగదా, పట్టుచాసం వకీలుపెట్టాన్ని నేను నమ్ముతానా? మీ మీసాలు తిరగాలిగాని అపీలులో కక్షలు తిరగవు!

నేను చెపుతూఉన్నానుకానూ వద్దండీ యీ క్రిమినలు కేసులని! వీడికాళ్ళూ వాడికాళ్ళూ పట్టుకోని ఈమేస్తేటుని ఆమేస్తేటుని ఆశ్రయించి పగలనకారాత్రనకా తిరిగి అవూరూ యీవూరూపోయి తిడికి తిప్పలకీ నానాయిబ్బంతులూపడి, ఆసాలలోనూ యీసాలలోనూ బసచేసి, ఒంటికికోగాలు తెచ్చి పెట్టుకోని తీసుకువచ్చేది నాలుగురాళ్ళు! ఆభరుకు ఇలాంటిచురకేవోపడిపోయి ‘వీడిది అచ్చుక మాస్తంరా’ అని ఆజవ్వాంతం ఆదనోళ్ళల్లో పడి పోయిఉన్నది కూడా ఊరిపోవడానికి తప్ప ఇటు వంటి కేసు లెందుకు చెప్పండి!

మీరు ఆలాగు కచేసేనుండి క్లబ్బును సన్నసన్నంగా చూపాయిందివారు కావోలు గాని ఆపొట్టివాడి మనుష్యులువచ్చి ఇక్కడ మీగుమాస్తాలో ఎంత ఘోష పెట్టేలో తెలుసునా? ఇరుకువాళ్ళూ పొరుగువాళ్ళూ ఊరుఊరెడూ మానేవేరు! అచ్చివస్తాల్లలో ఒక వన్నాడుగదా, “ఆడికేపల్లిందిరాక్రిమిలి! ప్రతి

కోడికీ పట్టాయేనా?” ఆమాటలు విన్నేసరికి మీ క్రిమినలు ప్రాక్టీసుకి ఈకోటకో నీళ్ళధారగదా అని నాకు తోచింది! కొత్తసేరువచ్చి పారసీటిని కొట్టిసి రెండూ సముద్రంలో కలిసిపోయినట్లు అయిపోతుండేమో మీ ఆసలు ప్రాక్టీసని నాకు దిగులుపుట్టింది!

ఆక్కడికి పాపము మీగుమాస్తా సముదాయింపు మాటలు చెపుకునేఉన్నాడు గాని కార్యమేమిటి? కాలంచేసినవాడికి గరళంపోసినట్లుయిపోయింది! అప్పుడుజరిగిన సుభావత వివాలిగాని చెప్పలేను! ఏమిటిజరిగిందా?

మీగుమాస్తా అన్నాడు. “వెధవతీర్పు పద్ధతికి శుద్ధవిరుద్ధమర్రా! యెర్రపాగా అంటే యెటువంటి మేస్తేటుకి భయంకదూ? ఆందుచేత యిలాగైంది గాని అపీలులో మర పోలీసువార్ల పప్పుడకదులెండి! ధోరకి యిలాంటి భయాలుండవు! వాడుముక్కకి నూటిగాపోతాడు!”

పొట్టి:—“ముక్కునూటి గారెల్లి మూడుమూడు నెల్లు ఖైదేవేడు! అడుముక్కునూటి గారెల్లి ఆరునెల్లిస్తాడేమో!”

మీగుమాస్తా:—“అలాచేస్తే వాడికి హైకోర్టువారు పిలకసాగతీస్తారు! కిక్షు హెచ్చుచెయ్యడానికి వాడికి పవరులేదు!”

పొట్టి:—“అడిపిలకమా టటుట్టిగాని మావోడిపిలక నిగిడిపోతుందికద!”

మీగుమాస్తా:—“పోవోయి! ఛాక్రీలేతుండా కొట్టివలసిన చచ్చుకేసుకు చాక్రీ డిఫెన్సు కావలసాచ్చింది!

గృహలక్ష్మి

ఎమికాలం? ఈముప్పి కేసుకు కైదా? ఇలాంటివి ఈయేదాటిలో మాపంతులుగారు యిర్రైవడిసింది కొట్టించేసేను!”

అప్పవొక దన్నాడు:—“అశ్లేకామోనురా మనకి రాజమహేంద్రంలా కనపడ్డారు!”

మీగుమాస్తా:—“నీమొగం! వాళ్ల దావూరుకాదే!”

పార్టీ:—“అవును. యిటువైపు జాగాలేక ఎగువకు కట్టేనుంటారు!”

మీగుమాస్తా:—“ఓయి రామినాయిదూ! ఎందుకా కిట్టని దొంగమాట లాదతావు? నీ బారిష్టరు వకీలు గారికి కేసివ్వలేదనా అలాపేట్టున్నావు! నీబారిష్టరు మొన్నను కట్టించేసేడుకుదూ వేనలరేసు శ్రేతాళం చేసేసి? రామినాయిదుతో ఏమిటి గాని సంగన్నాయిదూ! కప్పపడి శక్తివంచనలేకుండా వకీళ్లు పనిచేస్తారు గాని మేస్తీటు కలంపట్టి రాయించ గలయా? తెలివిలేటలతో చెప్పారుగాని విశేవాడికి యిద్దరేకపోలే వీళ్లమీచేస్తారు? వకీళ్లు వాళ్ల శక్త్యానుసారంవాళ్లు పనిచెయ్యడం, తర్వాత—”

అ. టూకంపే అరామినాయి దందుకున్నాడు:—

“తర్వాత పార్టీలు వీళ్లకర్మానుసారం వీళ్లు కొట్లో పడిపోవడం! ఏయేదాంతపు ముక్కలు సెప్టావయ్యా! యేదాంతానికేటయ్యా యాఫీసులుచ్చుకోడం?”

మీగుమాస్తా:—“వేదాంతం కాదోయినాయిదూ! లోకరివాళ చెపుకున్నాను. దానికే గాని, సంగన్నాయిదూ! ఆపీలుపెడదాం! సకళ్లకీ ఖర్చులకీ సొమ్ములే.”

సంగన్నాయిడు:—“ఇక్కడ డింకైంది! ఇంకా ఆపీలవతావు!”

మీగుమాస్తా:—“అలాగవను! నిజంగా చెపుకున్నాను విను! ఆపీలులో గుండెమీదగుద్దివట్టు తిరగకపోలే నాపేరుకావను!”

సంగన్నాయిడు—“ఇక్కడ గుద్దివారుకాదూ మేస్తీటుకు దూకేసి మాగుండెమీద!”

మీగుమాస్తా:—“సంగన్నాయిదూ! ఒకకల కనగానే తెల్లవారిందిటోయి!”

సంగం:—“ఇంకా ఎన్ని కలలుగనిపించి ఎందరికీ జైలుమాపిస్తావయ్యా!”

మీగుమాస్తా:—“అది కాదోయ్! కస్తాలుండిపోవు! రాత్రి తెల్లవారకమానదు! అలాగే శిక్షలుమాడా నిలవవు అని వేనన్నది!”

రామినాయిడు—“బోను! ఆనుభవమైపోలే మరేటి నిలునుంటాయి!”

మీగుమాస్తా:—“సరి! యీమాటల కేమిగాని ఆపీలు వెంటనేపెట్టి బెయిలుపుచ్చుకోకతీరదు, కాబట్టి సొమ్ము వేగమియ్యి!”

సంగన్నాయిడు:—“అమాటూదలవుగదా! సొమ్ము కక్కడిప్పుడు జతపడుతుంది? ఇక్కడెలా అప్పు నలుకుతుంది? మావూరు దగ్గరాదాపలా? మీరు పెట్టండయ్యా యెనకనుం డిచ్చేస్తాం పువ్వుల్లో పెట్టి!”

మీగుమాస్తా:—“వనకవనకే! పార్టీలసంగతి మాకు తెలియదూ? ఈగుమాస్తాగిరిలో నాతేలా, ప్లీడరీలో మా పంతులు గారితేలా తెల్లబడిపోతూ ఉన్నాయి!”

రామినాయిడు:—ఇలాంటి శిక్షవేయిస్తే యెంద్రు కలు తెల్లబడక నల్లబడతాయటయ్యా! ఇన్నవాళ్లకే యెంద్రుక తలసిపోతూంటే యెయించినవాళ్ల కెలాగవుతాయి! చాలులేవయ్యా, సొమ్మునుగతా విప్పడు! ఎక్కడుంది సొమ్ము! మదుపెట్టవయ్యా! ఎక్కడికీ పారిపోతాము మీసొమ్మేనే? పారిపోకుండా ఒకడిని అప్పుపెప్పేవుగద! ఆడినిడిపించు కొండి! సొమ్ము పుచ్చుకొండి! తరత రానోడిని పెళ్లొ తోపేసి వేపలుపట్టనున్నట్లుంది నీమాట!

క్రీమినలు కేసులగురించి

గుండె నీడిసిపోతూంటే దబ్బు తెమ్మంటావు! చాలుచాలు, సిగ్గురొక్కోవయ్యా!”

మీగుమాస్తా:—“సిగ్గెందుకు మాకు! ఇదేం రంకు తనమా? దొంగతనమా?”

రామినాయకుడు:—“రెండిట్నీమించిన దోపిడినా గుంది నీయేమం.”

మీ గుమాస్తా:—“మధ్యనున్న మంత్రసాని గండ మన్నట్లు నామీద ఎందుకో యి కోపము? స్ట్రీడరు గారు వస్తారు; వారితో చెప్పి! వారు ఖర్చులు మదుపు పెడితే నేను వద్దంటానా?”

సంగన్నాయిడు:—బిస్నీ! ఎంతట్లోనువ్వు నీ క్లిడరూ ఖేదమయ్యా? పోనీ, ఏరయ్యా స్ట్రీడరుగారు?

గుమాస్తా:—“కట్టు కేళ్లెరు; చీకటి పడేసరికి వస్తారు.”

సంగన్నాయిడు:—“పీక్కి ఉరేనేని కమ్మగా కూతు న్నాడు గావాల కబ్బులో! ఎల్లి పిలవ్వయ్యా! ఇలాంటప్పుడైనా కట్టనుకా లనుకొందికి లేకపోతే మరెందుకయ్యా బుక్కెడు రూపాయలు మ్మ కోడం?”

గుమాస్తా:—“కట్టులోనికి వెళ్లడానికి వల్లకాదు. ఆక్కడ కలక్టరూ నూపరెంటూ ముససనూ మేనీటూ ఇలాంటి పెద్ద పెద్దవాళ్లంతా ఉంటారు. వారిమధ్యను కూర్చుంటే పంతులని ఎలాగు పిల వడం? పిలవడానికి వెళితే కోపగిస్తారు!”

సంగన్నాయిడు:—“ఎందుకయ్యా యీ వాకీళ్లు ఆళ్లతో టప్పాలు కొట్టుకొని తిరగడం?”

గుమాస్తా:—“నీకేం తెలుస్తుంది? వాళ్లపరిచయ ముంటే వకీళ్ల కెంతపలుకుబడి! కేసులలో ఎంత బాధం!”

రామినాయకుడు:—“మేనీటుతో పరిచయమై యింత కొయ్య దింపించేడు! ఇక కలక్టరుతో పరిచయం

చేసి కొయ్యనాగుతాడు! సాలు రమ్మనవయ్యా! సస్తావుంటే సరికలు గుడ్లవట్లుం దీ వొకీలుసంగతి!”

గుమాస్తా:—“నేను వెళ్లను. మీరేవెళ్లి పిట్టుకురండి! ఈలోపున నేను ఆపీలుకు పోయింట్లు నోటుచేస్తూ వుంటాను.”

రామినాయకుడు:—“ఇప్పటికి కేసినావుకావూ మంచి పాయింటీను!—ఫైదు ల్లాసీడం!—ఇంకేటిసేన్ తావు!”

గుమాస్తా:—ఎందుకీ ఊకడంపు? వెళ్లండి వెళ్లండి! పంతులని పిలుచుకురండి!”

అని మెల్లిగా సాగనంపేసరికి వాళ్లిద్దరూ మీ క్లబ్బుకు వెళ్లెరు కాబోలు; మళ్లా వెంటనేతిరిగి వచ్చేవీరు.

సంగన్నాడన్నాయిడు:—“ఏటయ్యా! ఇటుమొగం ఉన్నవాడు ఆటుతిరిగిపోయి మరి దించినబుర్ర ఎత్తకుండా వేకాటాడేస్తున్నాడు! బంట్లోకుతో చెప్పే ఆడు కుళ్లగని లేసినాడు! తిట్లు తినడానికి టయ్యా తెచ్చి ఫీజులిచ్చుకోడం? దర్బీచ్చి తాపులు తిన్నట్లుంది మా బతుకు!”

గుమాస్తా:—“పంతులు కెదురుగుండా కలెక్టరు లేడ్రా?”

సంగన్నాయిడు:—“ఉన్నా, డుంలే?”

గుమాస్తా:—“ఉంటే, వాళ్లిద్దరూ ఒకప్పార్టీ అన్న మాట. ఆటమధ్యను లేచి వెలిపోవస్తే ఆ కలెక్టరుకి మా చెజ్జకోపం! ఎందుకు వెలిపోవస్తున్నారో తెలిసిందంటే కోపంవచ్చి మర్నాడు వాడేమి చేస్తాడో తెలుసునా? నిన్నును ఈ వెధవకేసు గురించి వెలిపోయినాడు గనుక యీరోజున వాడికి బెయిలుయివ్వను అంటాడు! తర్వాత ఎంతచెప్పి బుర్రకొట్టుకున్నా లాభంలేదు! ఆందులోకి ఆధోర టీక్క-కంకరయ్యకూడాను! కాబట్టి మీరు తొందరపడకండి! పంతులుగా రిక గడియకో

గడియకో వెలిపోవస్తారు! ఈలోపున మీరు భోంచేసిరండి! లేకపోతే సినిమాకి వెళ్లండి! భేషన సినిమా ఆవుతున్నాది! లవకుళ టాక్! వెళ్లి చూడండి! ప్లీజ్ రైండర్ వెళ్తున్నారూ!”

సంగన్నాయడు:—“మన పంతులు కూడా యెల్లి పోతాడు కావాల! ఓరి రామినాయిడూ! మనం ఓపాతే తిక్కకిపోతే మరదారకడురో! నువ్వెల్లిరా, నే నిక్కడుంటాను; నువ్వెల్లాచ్చిన తర్వాత నే వెల్తాను.”

రామినాయిడు:—“తిండికిపోయేడు. వాడు వెల్లిన తర్వాత సంగన్నాయడిని కొంచెందారిలోకి తీసుకొని రావడానికి మీ గుమాస్తా మల్లా మొదలుపెట్టెడు.

గుమాస్తా:—“ఓయి సంగన్నాయడూ! ఆ రామినాయిడుమాటల వేమిటిగాని మా వకిలుగారు నిజంగా పట్టుదలగా దీనిలో పనిచేసేరా లేదా చెప్ప! నీ మనస్సుకి నువ్వుమాచుకో! ఎంత కష్టపడి ఎన్నిలాలు చూసి ఎంతక్రామ చేసి ఎంత గట్టిగా ఆర్యు మెంటు చెప్పేరో మరి నీకు తెలియదా యేమిటి?”

సంగన్నాయడు:—“ఏటో బాబూ! గావుకేకలేస్తే కార్యమేటి, అధికారికి నచ్చచెప్పాలిగాని, అని రామినాయిడంటాడు.

గుమాస్తా:—“వాడి మొగం వాడికేమి తెలుసు! టౌటు గాడిదకొడుకు! మేస్త్రీట్లకు నచ్చచెప్పడమేమిటి? వాళ్లమీ సెనును జడ్జిలా యేమిటి? వాళ్లదగ్గర నుత్తిపెట్టు వెట్టినట్లు డాబుదార్యాలే గాని వంగిరిగా నీళ్లు సమలుతూ పొడిపొడిగా చూడు మాటలాడితే యెక్కడుంది? జడివాన బాదినట్లు బాది ఆఖరుకు కాళ్లుపట్టుకొని బురదలో కీడ్చెయ్యాలిగాని వాళ్లకు నచ్చచెప్పడమేమిటి? అంతెందుకు! ఆవేళ తాళ్లపాలెలో మా పంతులుగారు పోలీసు సబుఇన్స్పెక్టరును

జల్లెలు తెగబొడిచి క్రాను చేస్తూఉంటే నువ్వు ఇంకా వినడానికి తీర్గప్రబలాగువచ్చిన ఆ క్రాను స్థలూ ఇలాగు పిండివొమ్మల్లాగు నిచ్చేస్తున్నా ఉండి పోలేమా?

సంగన్నాయడు:—“కాని రామినాయి డేటన్నా డోయిన్నారా? ఇదేటి బాగోతమా, హరికతా, బోగంమేళమా, గెంతడానికి, ఆడడానికి, తిప్పకోడానికి! పుంజెడు ముక్కలడిగి బోల్తా కొట్టించాలి గాని, ఉరికే గరికేళ్ల ప్లీడరునా గడిగేస్తూంటే లాభమేమిటి? అడిగినకొద్దీ అడు ఉరివిగించేస్తూంటే ఎందుకీ క్లాను అని మా రామినాయిడన్నాడు. కత్తిపాలేసి ఒరెట్టి పొడిసినట్లుంది క్లాసన్నాడు.”

గుమాస్తా:—“ముండ రామినాయి డోలాయరులాగు మాట్లాడతాడు మా తెలిసినట్లు! మీకు వాడు చెప్పిందేవేదవాక్యం!”

సంగన్నాయడు:—“అలాగనకండి! అడుకోర్టుసంగతులు మాచూసివాడు! అంచేతాడిమీ దందరికి గురి! ఇంకా అడన్నాడు గదా. మొన్న నల్లా చోరీకేసులో మా బారిస్టరు పనిచేసేవాడు నూడు! చూడుముక్కలడిగి సరికే ముంతెడునీళ్లు తాగి వెట్టంత సదినప వెట్టరూ చీత్తేపోయి, చచ్చుమొగం యేసి కేసు జార్యేసేదట!”

గుమాస్తా:—“ఓ! ఆ సబు ఇన్స్పెక్టరు సంగతి యెవరికి తెలియదు! జార్యేడానికి ఇటు బరువు లావైపోయింది గనుక జార్యేసేడు అంతేగాని బారిస్టరుగారి ప్రతాపముచేకాదు. ఓయి సంగన్నాయడూ! రామినాయిడు కోతాలునమ్ముతా వేమిటి? వాడొట్టి టౌటుగాడు! తొండముదిరి ఊసరివిల్లి అయినట్లు వాడు పొచ్చీగాఉండి పస పోయిన తర్వాత టౌటుయి పోయినాడు! వాడికి బారిస్టరుగారు భారీగా పాలేస్తారు గనుక వాడిని

ఇంద్రుడు నంద్రుడు అని పొగుడుకూ ఉంటాడు! ఆ బారీష్టరు ఇటువంటివాళ్లని పోగుచేసి తనకు లేని ప్రజావీర్యములు వున్నాయని యీ మోస్తరుగా దండారా వేయకూ ఉంటాడు! నికటానికి వచ్చేసరికి మా వకీలుతో నిలబడతాడు. ఆ బారీష్టరు! యింతెందుకు? మొన్న సివిలుకోర్టులో ఒక పెద్ద దత్తతదావా! వీలు, బోర్డర్ పార్టీమను, దత్తత, రద్ద, ఇలాగన్నీ పద్దతీ వేచీలు చిక్కులు గల దావా! ఆ బారీష్టరువతల! మరి అతని తండ్ర వాలు సివిలులో పనికొస్తాయా! ఆ కేసులో మా వకీలుగారు గంగా ప్రవాహంలాగు అప్పు మెంటు చెప్పేసరికి—ఆవేళ యేమి బనాలు చెప్పడానికి తోచక ఈ బేరిష్టరుగాడు వాయిదాకోసం నానా వేమలూ చేసి మర్నాడు జ్యూరమని సాకు పెట్టి కట్ట మరొకప్పడరు వేస్తుడివడ పారేసి కార్లుబాచేసేడు! మనసలు ధంకామీద దబ్బు కొట్టినట్లు మా పక్షం తీర్పుచెప్పేసేడు!—ఆ రోజున ఆ పార్టీల ఆపందం ఏమిచెప్పను! వాళ్లు సంతోషంతో ఆప్పుడు ఏమిటి చేసివారో తెలుసునా మా పంతులుగారికి బహుమతీ?”

ఇంతట్లో ఆఖరు ముక్కను రామినాయుడు తిరిగి వచ్చేడు— అన్నాడు—“ఏటయ్యో! మీ పంతులు గారికి బహుమతీ అంటున్నావు? మంచియేళ్ కనిపెట్టి నావు బహుమతీ అడగడానికి! తిండికళ్ల ముందు ఓపాలి చూద్దామని తెలుకాడికలితే మావోడు కప్పున కేకపెట్టి ఏడిస్తే నాకు నిలువునా ప్రాణాలు పోయి తిండి పంటపట్టక ఆడిడు. ఖం చూడలేకల్లిపో వచ్చేను!”

సంగన్నాయుడు:—“అడేడిసేదట్రా! అయ్యో! నాకడుపు తగుమ్మపోతున్నాదిరా! ఏదయ్యా వోకీలు ఏదయ్యా? ఎప్పుటికీరాడేటయ్యా?”

రామినాయుడు:—“అడక్క దభోరిస్తూంటే నువ్వి క్కడ మా సంగన్నాయుడిని బహుమతీకోసం

వీక్కుతింటున్నావయ్యా? చుస్తూఉంటే సగం నాగున్నాది నీ యేమంచాస్తే! బహుమతీ యేటయ్యా బంచెలవొడ్లో గొడ్డును తోసేసి?”

గుమాస్తా:—“ఓయి! రామినాయుడు! నువ్వు ముందూ వెనకూ చూడకుండా మాట్లాడకు! ఇప్పుడెవడు బహుమతీ అడిగేడు? అల్లా ద్వారపూడివీలుకేను గలిసించినందుకు మాపంతులుగారికి పార్టీలుయిచ్చిన బహుమతీగురించి సంగన్నాయుడికి చెప్పుతూ వున్నాను!”

రామినాయుడు:—“అకేసా! మాగొప్పువెత్తున్నావు! సరి! సరి! పట్నాయిల్లి పాతకరూపాయిలకి దిగ లాగేసి, కోమటోడిని కొట్టుకోసించేస్తామని చెదరించి, కంసాలోడిని యిల్లుకాల్చేస్తామని చిల్లంగిపెట్టి, ఆళ్లందరసేతా సంతకాలు మావికా వనివించేసి మోతుబరి పార్టీలు చెత్తాయిస్తే కేను గలిసించినట్లు వోకీలు! ఎంత గొప్పోదయ్యా! ఆళ్లు బహుమతీ యిచ్చేరుట! నే నెరుగనూ ఆ బహుమతీ!”

గుమాస్తా:—“ఏమి! దానికేమిటి తక్కువ? యాళ్ల రూపాయిల రిస్తువాచీ యిచ్చేరు! ఇప్పుడు మాపంతులుగారేతీ నున్నదజే!”

రామినాయుడు:—“యాధయ్య! కొనిలేవాల! నున్న తీసేసి ఆవాచీ కొన్నార! సవకమచ్చుది! మరి నాదగ్గర కోతలుకొయ్యకయ్యా, నేనూ ఆకేసులో అవతల పార్టీ తరపున ఉన్నాను! నే నాసంగతు లెరగవసుకుంటున్నావు గావాల!”

గుమాస్తా:—“ఓయి, రామినాయుడు! తాచెడ్డకోతి పనమల్లా చెరిచినట్లు, నువ్వు మహామర్మార్గంగా వేల్తున్నావు మా పార్టీలను విడతీయ్యడానికి! నువ్విట్టుపైని యిక్కడికి రావద్దు—యీ గుమ్మం తోక్కవద్దు—మా పంతులుగారితోమాడా నిన్ను రానివ్వవద్దని ఖచితంగా చెప్పేస్తాను. నువ్వు బారీష్టరుగారియింటనే ఉరిపెట్టుకో, పో!

రామినాయిడు:—“రానివోడ్లని నువ్వు సెప్ప మక్క-
 ల్లదు! ఇటువైవి రిమ్మని తాంటూలమిచ్చినా
 రాము. ఏమి సంగన్నాయిదు! ఒకమాటు
 పొరపాటొస్తాదిగాని అవీటవీటికి వస్తాదా?
 ఎంత కుర్రాడైనా ఎన్నిమాదుల సెయ్యిగాల్పు
 కంటాడు!”

ఇలాగు బరుగుతూఉండగా మీరు వచ్చేరు!
 పాపం! మామూలుకన్నా మనోగంట ఆలస్యంగా
 వచ్చేరు. ఈపాటికి పార్టీలు తిక్కటా తిప్పులకూ పోయి
 వుంటారు, రలుపు విడాయించుకొని పడుకుండా
 మనుకున్నారు గాని, ఇంటికి వచ్చేసరికి వాళ్లు యిం
 దూరలలాగు ప్రత్యక్షం! కంచేసావట్లోకివచ్చి
 వాళ్లని చూడగానే మీముఖంయొక్క రూపరేఖా
 విలాసాలు పోటోతియ్యవలసిందే గాని చెప్పతరం
 కాదు! తరువార మళ్ళి రెడ్డివచ్చేడు మొదలెట్టండి
 అన్నట్లు మీ గుమాస్తాలో జరిగిన ఘర్షణ యావత్తూ
 సురింత విపులంగా మరిన్ని వన్నెచిన్నెలలో మీకూ
 వాళ్లకూ జరిగింది. అవి మీకు తెలిసినసంగతులే!

నీకు వంటా పనిలేవట్లుంది! ఈ కబుర్లవని
 కంతా పెట్టడంతప్పు!

వంటెంతసేపు! నాలుగుగంటలనుండి తొమ్మిది
 గంటలదాకా అవడానికి పేకాటా? బాతాఖా
 నీయా? వంటవండీదం చల్లారిపోయి బెడ్డకట్టిదం
 అన్నీ అయిపోయినాయి మీ రింటికి వచ్చేసరికి!

‘అంచేతే అన్నం సాయించిందికా దివాళ!
 అంచేతకాదు! పార్టీవాడికి బండఖానా ఆయినదన్న
 సంతోషంచేత! దానికేంగాని యికపై నయినా
 పోయిగా కడుపులో చల్లకదలకుండా కృష్ణారావు
 లాగు కాలక్షేపం చెయ్యుకూడదూ? మనసబుకోడ్లో

బడ్డకోడ్లో కనిపెట్టుకొని ఉండండి! దొరికివంత
 దొరుకుతుంది, లేకపోతే మానుకుండి! అంతేగాని
 యిదేమి చిత్తజ్ఞోభమ్మా! వండేవంట లేదుగాని
 ఇల్లంతా యింగితే అన్నట్లు తెచ్చేరాబడిలేదు గాని
 వచ్చే అపకీర్తి లాపెపోతుంది! వాళ్లు మీకిచ్చిన
 కితావులు ఇన్ని అన్నిన్నా? కితావులేమిటా?
 వాళ్లన్న మక్కలన్నీ, అందులోకీ ఆ రామినాయిడో
 రావణానాయిడో ఏకరువెట్టిన ఎత్తి పొడుపులన్ని
 తల్చుంటే నా మనస్సు మనస్సులాగుండదు! అవన్నీ
 నాకు జ్ఞాపకంలేవుగాని, ఓ దగ్గమా స్తముకాదు, ఓ
 కూర్మాంబోని మనుకు వైస్సవుడుకాదు, ఓ ఉప్పు
 కప్పరంబుకాదు, యింటిదగ్గర వాళ్లు బయలుదేరి
 నప్పటి అపకటనాలుకావు, తిరిగి వాళ్లవూరు వాళ్లు
 వెలితే అవి బుర్రమీద కొంగులుకావు, అవతలపార్టీ
 వాళ్లు వేసే కప్పన కేకలు కావు, ఇంకా యేమేమో
 వర్ణించేడా రామినాయిడు! యవి వినపడనవి,
 యింకా వినపడనివి నెన్నో? ఎందుకండీ యిలాంటి
 అవకతవక ప్రాక్షీను?

“దోసెళ్లతో మరి రూపాయిలెలా వస్తాయి?”

దోసెళ్లతో రూపాయి లబధంగాని కావిళ్లతో
 తిట్లు నిజం! ఇవతల పార్టీలచేత, అవతల మేస్త్రీట్ల
 చేత! ఎందు కటువంటి కేసులకు వెళ్లడం? ఎందు
 కిటువంటి పరాభవాలు పొందడం?

“ఎందుకా! ఈ భర్తృహారి క్షోకం విన—
 దీవాదానముఖై స్పదైవ కిశుకైరాకృష్ట తీర్ణాంబరా
 క్రోశద్వి ఘోశైర్నిరన్న విదురాదృశ్యాన చేర్ణహీనీ,
 యాచాభంగభయేన గద్దవగళ క్రుట్యుద్విహీనాక్షరం।
 కోదేహీతి వదేత్స్వద్గ జరసాస్పృశ్యే మనస్వీత్రమాన్ ॥

ఓహో! బక్కనుబండల దొడ్డో తోనేసి భర్తృ
 హారి పతనం ప్రారంభించేరా యేమిటి?